XIX. évf. 1932 április 4. szám.

AZ ÁG. H. EV. MISSZIÓ-EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta. Előfizetési ára: 1 évre 1 pengő. Postatakarékpt. számla 17.270 sz.

ALAPÍTOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN, ESPERES.
FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL, EGYETEMI TANÁR.
A Missziói Lapok szerkesztősége: Sopron, Károly magaslati-u. 4. Kiadóhivatala: Győr, Petőfi-tér 2.

Miért lettem keresztyénné?

Hét sambala néger a következőképpen felel erre a kérdésre:

Sige Márton:

Ha Isten kiválasztott valakit arra, hogy az ő országában lakjék és annak szolgáljon, akkor ez az ember megy. Akár éjszaka van, akár nappal, megy. Semmi, de semmi sem akadályozhatja meg abban, hogy menjen.

Egyszer megvert az anyám. Erre én azt mondtam neki: „Megyek a misszionáriushoz!“ S nyomban föl is kerekedtem és mentem. Az anyám azt hitte, bolonddá teszem. De mentem, látnia kellett, hogy csakugyan rászántam magam az elmenetelre. Sokáig ott laktam a misszionáriusnál. Három esztendőbe került, míg jelentkeztem a keresztségre előkészítő oktatásra Ime tehát: az anyám ütlegei vezettek el Isten országába. Azelőtt is megvert akárhányszor. De ezen a napon igazában nem is ő volt az, aki megvert, hanem parancsot kapott rá. Maga Isten határozott így felőlem.

Kivulenge Simeon:

Sok útja-módja van annak, hogy az Isten elhiv bennünket. Az én esetemben így történt ez: Vágyódtam a barátaim után. Ezek a misszionáriusnál laktak. Így hát én is oda mentem s kértem, hogy fogadjon be. Azt kérdezte tőlem: „Keresztyén akarsz lenni?“ Az akarok“, — feleltem. De a büneimet akkor még nem láttam. A misszionárius fölvett a keresztségre előkészítő oktatásra. De csak három hónap mulva kezdtem ráeszmélni: mi is az, ami bennünket Istentől elválaszt és szégyen fogta el a szivemet. Kezdtem megváltozni, gőgömet legyűrni. Nem mintha a saját magam akarata lett volna ez, hanem kénytelen voltam ezt akarni. Más emberré lettem, olyanná, aki mindattól retteg, ami Isten előtt nem helyes és igaz, míg utoljára megkereszteltek az Atya Isten nevére. Most pedig magasztalom Isten kegyelmét, hogy ez a nagy jó, amely minden egyéb jónál nagyobb, osztályrészemül jutott.

Semedji Péter:

Négyen voltunk testvérek. Én voltam a legidősebb. Egyszer a kisebb testvéreimre vigyáztam. Valaki friss kukoricát hozott a számunkra. Elkezdtünk belőle enni, de hamarosan észrevettük, hogy meg van mérgezve. Egyik öcsémnek heves fájdalmai támadtak s

SOPRON.

még aznap éjszaka meg is halt. A másik egy napra rá. A harmadiknak is nagy fájdalmai támadtak, meg énnekem is. Ekkor eszembe jutott, amit egyszer a nagybátyám mondott nekem, hogy Jézus mindennél erősebb, s elkezdtem rajta törni a fejem, hogy vajjon annál a méregnél is erősebb-e amely a testembe jutott. Elszaladtam a nagybátyámhoz és azt mondtam neki: „Azt akarom, hogy Jézus ereje lakjék a testemben, hogy meg ne haljak ettől a méregtől." A nagybátvám azt felelte: „Térj meg, akkor majd meglátod, hogy Jézus erősebb, mint a méreg!" Elvitt a misszionáriushoz. Az adott valami orvosságot, csakhogy én azt hazafelé menet kiköptem, mivel Jézus erejét akartam kipróbálni. Fájdalmaim megszüntek: Jézus meggyógyított. Erre nagy vágy támadt bennem rá, hogy keresztyénné legyek. 1903-ban kezdtek el tanitani és 1905 március 26-án kereszteltek meg. Aztán a szüleim következtek. Az édesanyám nagyon hivő asszony volt. Meghalni is úgy halt meg, mint egy igazi keresztyén. Mivel ilyen nagy dolgot művelt rajtam Jézus, azért szeretem teljes szivemből.

Pilipili Jonathán:

Már iskolásgyerek koromban hallottam Isten igéjét. Évek és évek mulva útépítésre rendeltek ki bennünket. Egy félszerben aludtunk. Igen sokan voltunk és én legközépütt feküdtem. Álmomban egy hangot hallottam: „Kelj föl és imádkozzál!" Megijedtem s mindjárt az a gondolatom támadt: ez Isten szava! Azt feleltem: „Nem tudok imádkozni" — és tovább aludtam. De akkor megint hallottam: „Kelj föl és imádkozzál!" Fölültem és megpróbáltam imádkozni, de nem ment. Azt mondtam: az egyetlen keresztyén imádság, amelyet tudok, az asztali imádság. De hogy hogy imádkoznak a keresztyének este, azt nem tudom. A hang erre így szólt: „Eredj, én követeket küldtem az országba, akik téged mindenre nézve meg fognak tanítani! Nincs más Isten rajtam kívül". Szót fogadtam: még azon az éjszakán útrakerekedtem a misszionáriushoz. Így jutottam be Isten országába.

Mdove Manassé:

Ha megkérdezik tőlem: „Melyik az a kötél, amelynél fogva Jézus magához vont? — akkor azt felelem: „Fájós kezem, amely éjjel-nappal kinozott." Igy hitt el Jézus. Sehogy másképen nem hivott.

Dzsaguza Erzsébet:

Amikor a bátyám keresztyénné lett, én még kis gyerek voltam. Egyszer magával vitt az édesanyám meglátogatni. Este azt mondta az anyám: „Most már menjünk haza!" De én azt feleltem: „Én szeretnék éjszakára is itt maradni. Szeretnék itt még többet látni, hallani. Úgyhogy az édesanyám nálam nélkül ment haza. Ott aztán láttam, hogy a bátyám minden este olvas egy könyvből. Utoljára is megkérdeztem: „Mit csinálsz te tulajdonképen?" A bátyám azt

felelte erre: „Isten igéjét olvasom. „Mit tesz az, hogy olvasni? — kérdezősködtem tovább. „Azt teszi, hogy az ember nézi, nézi, ami oda van irva és megérti. Nem szóltam egy szót sem, de igen nagy vágy támadt bennem, hogy én is megtanuljak olvasni. Sokáig ott maradtam s nem is akartam hazamenni, olyan nagyon vágytam rá, hogy olvasni tudjak. Egyszer azt mondta a bátyám: „Gyere el velem az iskolába!" Nem mondattam magamnak kétszer. Igy kezdtem el iskolába járni. Ott nap-nap után hallottam Isten igéjét, de nem értettem. Csak olvasni akartam megtanulni, hogy én is tudjak úgy olvasni, mint a bátyám. Négy esztendeig jártam iskolába. Egyszer arról hallottam a tanulótársaimat beszélgetni, hogy a felnőtt keresztyének úrvacsorát vesznek. Megkérdeztem, mi az az úrvacsora. „Azt mi sem tudjuk" — felelték. Gondolkozóba estem: ha megkérem a misszionáriust, hogy készítsen elő a keresztség fölvételére, akkor, ha meg leszek keresztelve, engedelmet kapok rá, hogy én is vehessek úrvacsorát. Elmentem tehát Johanssen misszionáriushoz s az elkezdett tanítani. Ez a két dolog, az, hogy kedvem kerekedett megtanulni olvasni, meg, hogy tudni szerettem volna: mire való tulajdonképen az úrvacsora, ez a két dolog vitt rá, hogy keresztyénné legyek.

Kujonga Jób:

Miről ismertem meg, hogy Isten országa valami nagy dolog... Istent azelőtt sohsem neveztem Atyámnak. Hogy Istent Atyámnak szabad neveznem, az olyan nagy örömmel töltötte meg a szívemet, hogy keresztyénné lettem s a pogányságot mindenestül sutba dobtam. Az a név, hogy „Atya Isten", „mennyei Atyánk" valami nagyon nagy dolog. Nagyobb minden egyéb névnél, amelyen Istent nevezzük. Mint keresztyénnek, jogom van rá, hogy Istent Atyámnak nevezzem. Ez az én örömem. Ez a név győzött meg engemet.

Hesse nyomán.

Odaadom néked a pogányokat.

Irásmagyarázat a Misszióegyesület budapesti tagjainak külmissziói bibliaóráján.

2. Zsolt. 8.

Vannak gyöngysorok, ahol az egyes gyöngyök helyét szabadon változtathatja az ember. A Zsoltárok is ilyen gyöngysorok. Igaz, hogy terjedelem és tartalom dolgában nagy különbség van az egyes zsoltárok közt, de mintha az Ur nem helyezett volna hangsúlyt arra, hogy melyik zsoltárnak mi legyen a házszáma. A 8-ik zsoltár ép úgy lehetne a 80-ik is, s a 16. zsolt. a 116. is. Csupán az 1. és 2. zsoltárnál van kivétel. Ez a kettő csak ebben az egymásutánban szerepelhet. Egymás mellől elvenni, egymással felcserélni a helyüket — nagy veszteség volna Az 1. zsoltár az egyéni lelki élet létfeltételeit s gyümölcseit szabja meg. Megmondja, hogy mivel kell szakitania a boldog embernek s mibe beleeresztenie a gyökérszálait. A 2. zsoltár a közösségi élet, az Ur országáért rettegő lélek számára szól. Ez az ember Isten ügyét félti a világban. Félti azt, ami már megvan s elképzelhetetlen nehéznek tart-

ja, hogy Isten ügye még nagyobb kiterjedést vehessen. Ez nem csoda. Isten ügyének ellenségeit nem lehet lekicsinyelni. Mi még többet látunk ebből, mint a zsoltáriró korában látni lehetett. Mi ugyanis Isten ügyének ellenségeit nem csupán a pogányok, a hitetlenek, a tudatos ellenzék táborában látjuk. Isten ügyének ellenségei a közömbösök, a se-hideg, se-hév, se igent, se nemet nem mondó emberek. Legmegdöbbentőbb azonban az, hogy rá kellett jönnünk arra, hogy Isten ügyének legnagyobb ellenségei annak barátai, szolgái, elhivott alkalmazottai. Mindez bő ok arra, hogy az ember visszahőköljön, amikor Isten ügyéért való sikraszállásról van szó.

Csodálatos azonban, hogy az Ur a maga felséges biztatását épen azoknak adja, akik tudnak az ő ügyének minden fajta ellenségéről, akik látják, hogy az ember mennyire tele van Krisztus-ellenes tendenciákkal, hogy mennyi hiábavalóságot gondol, hogy az ember szive gondolatának alkotása mennyire a gonosznak a zónájában mozog. „Kérjed tőlem és odaadom néked a pogányokat örökségül!" Dávid ezt a biztatást akkor kapja, amikor a pogányok erőlködései Isten ellen a legnagyobb mérvet érik el. Tudjuk, hogy bent a saját országában is sok szikra lappang s mégis az Ur azt kivánja tőle, hogy napi teendőjének egy tekintélyes részét ez foglalja le: „Kérem tőled a pogányokat." Igy lesz mindjárt a 2. zsoltár a misszió zsoltárává. Ha Isten is ugy tekintené a dolgokat, mint sok alvó keresztyén, akkor ráért volna a 2. zsoltárt a 150-ik tájára tenni. Istennek azonban a misszió sohasem a holnap gondolata, a holnap tennivalója, hanem a máé. Igy van ez az Ő részéről velünk szemben is. Nekünk is szól ma és itt ebben a kis körben egész határozottan s aki ezen valamit csorbít, az Isten ellen vét: „Kérjed tőlem és odaadom néked a pogányokat."

Aki kér, az belehelyezkedik egy mástól függő helyzetbe. Nemcsak a kérés pillanatára. Ennyit a pogányok is megtesznek. Hanem az egész élet tartalmára nézve. Hogy is lehetne ez máskép egy olyan kérésnél, amelyben a pogányok megtérését kérjük. Nem tehetünk semmit a külmisszióért, ha a mi szívünk nincsen átadva Istennek. Terjesztői csak annak lehetünk, amit mi magunk is élünk. Az lehet, hogy egyikünk fogyatékosabban képviseli az Úr Jézusból folyó élet gazdagságát s épen azért kell egymás hitén épülni. De lehetetlen máskép elképzelni a helyzetet, minthogy itt közöttünk kell hatalmasan és fényesen felhullámzani a Keresztben mindent megtalált szív örömének, hogy kérhessük, amire az Úr biztat: a pogányokat.

Ez lenne a célja ezeknek a külmissziói bibliaóráknak. S azért elsősorban azt kell kérni, hogy ezek az összejövetelek a hitben való találkozás összejöveteleivé lehessenek. Még filléreink is máskép fognak egymás mellé folyni, ha itt együtt áradhat szívünkbe az Ige, az üdvözítő evangéliom s az Urért való munka gyönyörűségéről szóló bizonyságtétel beszéde.

Felnyilhatik azonban előttünk több is. Az Úr nemcsak kérésre biztatja Dávidot, hanem arra is, hogy *mit* kérjen. A pogányokat jelöli meg a kérés tárgyául. Ez nekünk is mond valamit. Misszióegyesület nem elégedhetik meg azzal, hogy folyton csak segédmunkát, másodmunkát végezzen. A legsürgősebb dolgok egyike, hogy elkezdjünk kérni egy munkaterületet Misszióegyesületünk számára olyan munkással, akinek az anyagi ellátását s munkájához a lelki Hinterlandot elsősorban mi biztosítjuk. „Elég erős-e erre a mi egyesületünk?" — ezt a kérdést lehetne felhozni. Aki azonban az Isten országa történetét ismeri, az tudja, hogy Isten sohasem úgy járt el, hogy a bankokban, a perselyekben az emberek érdeklődésében biztosított az ügy számára nagy készletet s azután kezdte meg a munkát. Nem mindenre példa a toronvépítő példája! Legtöbbször nagyon kevés volt a kezükben azoknak, akikre az Isten a legnagyobb munkákat bizta. Egész bizonyos, hogy mihelyt missziói munkánk kürtje határozottabb zengést vesz, hit által számíthatunk arra, hogy komolyabban veszik munkánkat, eddig meg nem mozdult erők mozdulnak meg s szíveinkben, öregeknek és ifjaknak szívében egyaránt magasabban fog lobogni a láng.

„Nem kellene még egy kicsit várni ezzel?" Ezt Dávid még inkább kérdezhette volna. Az, hogy más külföldi missziói egyesületek pénzzavarral küzdenek, nem lehet számunkra kibuvó. Ott arról van szó, hogy már tényleg olyan mértékben vették igénybe a missziói munkák a keresztyének

adakozóképességét, ami a meglévő lelki élettel nem volt arányban, — ahol egy lélekre évi egy pengő esett, ott mutatkozik némi zavar, de minálunk ezidőszerint még egy fillér sem esik egy lélekre. Finnországban a missziói térképen fehérrel, a legkedvezőtlenebb színnel vannak kifestve azok a tájak, ahol egy lélekre nem esik 4 fillér. Hol vagyunk mi ettől? De majd mi is közelebb leszünk. Csak álljunk munkánkban az Ige fundamentomára, — vegyük halálos komolyan az Úrnak számunkra is kiadott missziói parancsait és igéreteit. Legyen itt Budapesten ez a kör a mi missziói egyesületünknek olyan fókuspontja, ahol az Úr szíve dobog s imádságra és engedelmességre különösen kész csapat jön az Úr elé, hogy kérje a pogányokból, a mohamedánokból, a zsidókból reánk eső részt. Nyiljunk meg az Úr előtt és egymás előtt, cseréljük ki egymás gondolatait, tapogassuk ki belőlük az Ő gondolatait s aztán álljunk osztatlan szívvel azok szolgálatába.

Ha Dávidhoz szólhatott úgy a misszió nagy Ura: „Kérjed és odaadom neked pogányokat!" — mennyivel inkább szólhat hozzánk a töviskoronás Krisztus, akiről tudjuk, hogy mindenkiért meghalt a Golgothán s hogy nincs Nála nagyobb Megváltó. Ma még nagyon sokan sinylődnek s várnak, hogy a kereszt hirnökei elvigyék hozzájuk az Úr hívó szavát és büntörlő vérét.

A mult század 40-es éveiben a nagy nádorasszony, Mária Dorottya hét éven keresztül imádkozott a nádori palota ablakainál térdelve, hogy az Úr küldjön egy bizonyságtevőt a Keresztről való bizonyságtevéssel ebbe az országba, Duna és Tisza tájára. Isten ezt az imádságot bőségesen meghallgatta. Most új térdepeléssel kell letérdepelniök mindazoknak, akik szeretik az Urat és látják evang. egyházunk missziói munkájának elhagyatottságát, hogy az Úr formálhasson ki közülünk bizonyságtevőket a Keresztről, akik elviszik az Úr hívó szavát és a büntörlő vért oda, ahol az még sohasem járt s ahova eddig épen miattuk nem járt. Hogy ez hány év mulva lesz, azon fordul meg, hogy ennek a mostani kezdetnek milyen lesz a folytatása. Az Úr adja, hogy minél áldottabb. Ámen.

Gáncs Aladár.

„Ha valaki

Isten hatalmának áldásaiban akar részesülni, akkor Isten jelenlétében kell tudnia magát és Krisztussal kell telve lennie. Ezt elsősorban azzal valósítom meg, ha imádkozom. Ha Isten jelenlétének tudatában imádkozom, akkor sirok és sóhajtozom, alárendelek Neki minden dolgot s azzal az örömmel és bizonyossággal kelek föl, hogy minden javamra lesz. Ez a hit munkája, a teljes hitben pedig a legparányibb kételkedés vagy hitetlenség sincs. (Christanandának a „Fátyol mögött" című elmélkedéseiből.)

Egyéni, családi, iskolai, templomi s egyéb imádkozásaink alkalmával gondoljunk a külmisszióra!

Adjunk hálát!

1. Ugy, hogy a mi szívünk is zengedező lehessen, mint azé a gyermeké, aki mikor megkapta első karácsonyfáját, örömét kénytelen volt belekiáltozni a világváros utcájába: „Karácsonyfánk van nekünk!" Hogy így adhassuk tovább mi is azt a hírt: „Megváltónk van nekünk!"

2. Azért, hogy a misszió céljainak örvendező szolgálatához igénybe vehetjük az Úr nagy bibliai igéreteit mi is, a mi munkánkra nézve is.

3. Azért, hogy több tünet, — így a külmissziói bibliaórák bevezetése, a Missziói Lapok előfizetőinek 1300-ra való emelkedése, Kunst Irén testvérünknek sok gyülekezetbe való meghivása stb. — azt mutatja, hogy az Úr már az első negyedév után is bőségesen felelt itteni közös imádkozásainkra.

Imádkozzunk!

1. Kunst Irén e hónapban folyó missziói körútjáért, mindazokért a gyülekezetekért, ahol szólni fog s egyesekért, akikkel alkalma lesz külön is beszélni.

2. Az április 10.-i sajtóvasárnapért, hogy sajtónk a lelkiébredés ügyét minél hathatósabban szolgálhassa a külmisszió áldásainak ismertetésével is.

3. Azért, hogy azok a biztató tünetek, melyekkel az Úr gyarló munkánkat kisérte, csak még alázatosabbá tegyenek bennünket; hisz még nagyon csekély az, ami eddig történt, ahoz képest, aminek lennie kell.

A misszióról való megemlékezésre különösképen szenteljük oda minden hónap második keddjének estéjét. Az április 12.-i megemlékezés alapigéje 10. Zsoltár, 16. verse.

HIREK.

Szeretettel kérjük hátrálékos előfizetőinket a csekély előfizetési díj beküldésére.

—

Kunst Irén kinai misszionáriusnő körútjának, melyet Misszióegyesületünk rendez, részletes programmja a következő: Érkezés Budapestre április 2.-án. — Április 3.: Budapest-Angyalföld szeretetvendégség fél 6 órakor. — Április 4.: Kispest vallásos estély 6 órakor. — Április 5.: Győr. — Április 6.: Szombathely. — Ápr. 7.: Meszlen. — Ápr. 8.: Nemescsó. — Ápr. 9.: Celldömölk. — Ápr. 10.: Kemeneshőgyész. — Ápr. 12.: Budapest, Üllői-út 24., a Misszióegyesület budapesti tagjainak havi összejövetele fél 6 órakor. — Ápr. 14.: Paks. — Ápr. 15.: Sárszentlőrinc. — Ápr. 16.: Szekszárd. — Ápr. 17.: Kismányok. — Ápr. 19.: Csepel. — Ápr. 20.: délben 12 órakor Budapest Leánykollégium. Ugyanaznap este Pestszentlőrinc. — Ápr. 21.: Szarvas. — Ápr. 22.: Orosháza. — Ápr. 23.: Kardoskut. — Ápr. 24.: Tótkomlós. — Ápr. 26.: Budapest Fasori Lelkészikör, Damjanich-u. 28b. este 6 órakor. — Ápr. 27.: Salgótarján. — Ápr. 30.: Soltvadkert. — Május 1.: Kiskőrös. — Az idő rövidsége folytán a meghivó gyülekezetek sorából ki kellett hagyni Monort, Nagyveleget, Ostffyasszonyfát, Surt és Zalaistvándot. Aki a körút programmját elolvassa, látja, hogy a legnagyobb jóindulattal sem volt több hely felvehető. Igy is nagyon nehéz és fárasztó körút vár vendégünkre. A legközelebbi körüt rendezésénél a most kimaradt helyek előnyben részesülnek. A körut részletes programmjának ismerete késztessen bennünket arra, hogy a misszionáriusnőt imáinkkal naponként kisérjük. János 17, 3.

Misszióegyesületünk vezetősége március 8.-án Budapesten ülést tartott. Tizen voltak jelen. Az ülés nagy örömmel vette tudomásul, hogy az egyetemes egyház segélyeképen báró Radvánszky Albert egyet. felügyelő egy missziói adomány összegéből 200 pengőt utalt ki az egyesület céljaira. Az idei közgyűlés Szarvason lesz október havában. Ezzel kapcsolatban a helyi gyülekezet és környék számára missziói konferenciát is tartunk.

Budapesti tagjaink harmadik Külmissziói Bibliaórája március 8.-án volt. A résztvevők száma megkétszereződött a februári órához képest s szépen megtöltötte az egyetemes egyház Üllői-uti imatermét. Sorra került Nitschinger János pápai igazgatótanító értekezése: „Az iskola és a külmisszió". A tárggyal kapcsolatban eszmecsere is volt, amelyből kitünt, mily sokan vannak, akik elérkezettnek látják az időt, hogy a külmisszió munkája iskoláink nevelésébe jobban bevitessék. Fontos volna e célból, hogy misszióegyesületünk vezetősége felkereshesse azokat a helyeket, ahol tanítóképzőink vannak, hogy a jövő tanítói külmissziói szempontból is jobb felszereléssel indulhassanak el pályájukon. Az októberi szarvasi konferencia alkalmat fog kinálni, hogy ezt a szolgálatot is megkezdhessük az ottani tanítónőképző intézet meglátogatásával. — A bibliamagyarázatot Turóczy Zoltán győri lelkész tartotta a március második keddjére kitüzött alapigéről: a 9. Zsoltár 12. verséről. Az értekezés meg fog jelenni nyomtatásban az Evangélikus Népiskola áprilisi számában.

Az összejövetel elején Németh Károly esperes-elnök, a végén Szabó József püspöki másodlelkész imádkozott. A megbeszéléseket dr. Molnár Gyula világi elnökünk vezette s különösen hangsúlyozta azt, hogy ha az órák népesebbekké válnak is, legyünk

azon, hogy bizalmas meghitt bensőséges voltukból semmit ne veszítsenek. Perselypénz 8.80 P volt. Többen vállaltak családi használatra perselyt. A legközelebbi összejövetel április 12.-én lesz ugyanitt — Üllői-út 24. — fél 6 órakor. Ez alkalommal Kunst Irén misszionáriusnő fog beszélni ily címen: „Mit tehetnének a magyar evangélikusok a kínai misszióért?" Erre az összejövetelre budapesti és környéki olvasóinkat ezuton szeretettel meghivjuk.

Gróf Zinzendorf életéről és missziói munkájáról szólt egy-egy előadás a budapesti középiskolás diákok bőjti hiterősítő konferenciája alkalmából a deáktéri templomban. Közel 1000 ifjú hallgatta március 17.-én dr. Raffay Sándor püspök mélyen szántó fejtegetéseit az evangélikus egyház nagy missziói alakjának megragadó életéről és annak lelki rugóiról. Ez év augusztusában — 21.-én — lesz 200 éve annak, hogy a Zinzendorf által vezetett herrnhuti testvérgyülekezet két első misszionáriusát: Dober Lénárdot és Nitschmann Dávidot az indiai szent Tamás szigetére elküldte. A nyár folyamán óhajtunk mi is részletesen megemlékezni erről az eseményről a Missziói Lapokban. Raffay püspök úr maga is járt Herrnhutban s kifejezte azon óhaját bárcsak Zinzendorf példája, aki már kora gyermekéveiben Mustármagrendet alapított az Isten országa terjesztésére, ösztönzőleg hatna a mi evangélikus ifjúságunkra is. A leányok számára Rimár Jenő hitoktató lelkész beszélt ugyanezen tárgyról március 19.-én. Imádkozunk és várjuk mi is ifjak és leányok megmozdulását.

Használt bélyeg- és staniolos ezüstpapír-gyüjtésünk is megindult. Turóczy Zoltán lelkész útján kaptuk a győri gyermekek, Belák János vallástanár útján a szombathelyi diákok tekintélyes tömegű gyüjtését. Gyüjtöttek még Osgyán Zsuzsánna szakácsné Budapest, Gáncs Aladár hitokt. lelkész tanítványai, Karafiáth Iluska, Gáncs Mária, Baltazár Dezső áll. tanító Diósgyőr s egy látogató a budapesti Külmissziói Bibliaóráról. Köszönet érte!

Kép a kínai misszióból. Egy bázeli misszionárius irja: Március közepén (1931-ben) ismét elkerültem Lokfuba. Ez alkalommal keresztségre előkészítő oktatásban részesíteni Eu-Yong házanépét. Hogy megváltozott ebben a házban minden, ahová két és fél esztendővel ezelőtt olyan csodálatosan vezetett bennünket Isten! Akkoriban csupa reménytelenség volt Eu-Yong, az elfajult fiai miatti bánattól összetörve, most csupa boldogság és öröm azon, hogy öreg 84 éves édesanyja, ő maga, meg a felesége, öt fiúk feleségestül, egy leánya, néhány unokája és unokaöccse az egy igaz Isten gyermekeinek nagy családjába fölvétetnek. Legöregebb fia az ópiumszivás bünének a következtében testben, lélekben roncs volt akkoriban, aki roskadtan, reménytelenül vonszolta magát a közeli halál felé, hiszen az élettartamot kiszámító javas ember kimondta rá a szentenciát: „Tehetsz, amit akarsz. 40 esztendős korodban meg fogsz halni". Igy napról-napra azt számitgatta: meddig él még, mennyi pénzt költhet még, mennyi ópumot szivhat el naponta. Most ő volt a ház jó szelleme. Az ópiumszivással teljesen szakított, buzgó hallgatója és olvasója lett Isten igéjének, ő gyüjtötte össze a ház asszonyait is naponkint Isten igéje köré s keresztnév gyanánt ezt választotta magának: Egészen-új. Ezzel nem azt akarja mondani, hogy már tökéletes, csak azt, hogy Istennek ereje által napról-napra meg akar újulni. Elmondta, hogy pár évvel ezelőtt beteg volt a kis leánya s ő a hegyen álló bálványt kérte, hogy gyógyítsa meg. A bálvány azt felelte neki a médium közvetítésével, hogy egy fali óráért megteszi. Ő persze minden gondolkodás nélkül elvitte neki a faliórát. Amikor aztán elhagyta és megtagadta a bálványokat, azt gondolta magában: most már hazahozhatnám az órámat. Abban az időben azt álmodta azonban, hogy az édesanyja, meg a kisleánya rablók kezébe estek s ő elment kiszabadítani őket. A rablók vissza is adták mindkettejüket, a kis leány csengettyűvel díszített fejkötőjét azonban ottfogták. Amikor ő ezt is kérte, azt mondták neki: „Hát nem elég neked az, hogy az embereidet megkaptad?" Mikor fölébredt, világosan úgy látta, hogy Isten szólt hozzá ebben az álomban s

ő így felelt: „Nem akarom többé, hogy az órán csüngjön a szívem. Jézus megszabadította az édesanyámat, meg a gyermekemet a nagy rablónak: az ördögnek a kezéből. Az óra hadd maradjon a bálványé!

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. ev. misszióegyesület pénztárába 1932. évi január havában befolyt összegekről:

Tagdíjak: Brenn Zoltán Zalaegerszeg 3 P, Berzsenyi-Janosits Miklós Celldömölk 3 P, Németh Károly Lébény 3 P, özv. Szobotka Rezsőné Budapest 3 P, Horváth Árpádné Budapest 3 P, özv. dr. Perémy Dezsőné Budapest 3 P, dr. Tóth Miklósné Budapest 3 P, özv. Mariányi Jánosné Albertfalva, 3. utca 33. sz. 3 P, özv. Brooser Mórné Albertfalva 3 P, Beretvás Sándorné Budapest 3 P, özv. Zsolnay Jenőné Budapest 3 P, Bezegh Sámuelné Budapest 3 P, Mokry Eszter Budapest 3 P, Mokry Imre Budapest 3 P, Zimmermann János Rajka 4 P, Rajkai evang. ifjak szövetsége 4 P, Rimár Jenő Budapest 5 P, Rimár Jenőné Budapest 5 P, Molnár Ilona Budapest 5 P, Trenka Tamásné Budapest 3 P, Marcsek János Ózd, 1931. évre 3 P, Marcsek Jánosné Ózd, 1931. évre 3 P, Seitleben Lajosné Pesterzsébet 1 P, ifj. Jánossy Lajos lelkész Komárom (Csehszlov.), 1931. évre 4 P, Szabó József Győr 3 P, Scherer József Szentgotthárd 3 P, Szabó J. Károly Szentgotthárd 3 P, Ajkay Jenőné Szentgotthárd 3 P, Drenyovszky János Kispest 3 P.

Adományok: Polgár Mihály Boba 1 P, Gyureskó János Nyiregyháza 4 P, Tiszaföldvári evang. missziói est jövedelme 26.74 P, Petyus Istvánné és Medvegy Györgyné adományainak (kézimunkák) kisorsolásából befolyt összegek 51.60 P, Pirkel Lőrinc Rajka 3 P, Stampfel Johanna Rajka 2.30 P, Unger Mihály elemi iskolai tanuló Rajka 1.50 P, Meixner Jánosné Rajka 2 P, Oeller János Rajka 1 P, Zimmermann János Rajka 10 P, Rábaszentandrási Evang. Nőegylet 4 P, Kis M. Istvánné Rábaszentandrás 1 P, Rábaszentandrási Gazdakör 50 fill,. dr. Molnár Gyula 4.85 P, Levéli Evang. Egyház 20 P, Szrnka J. János Szarvas (fél q búza) 8.80 P, özv. Sedlmayer Jánosné Budapest 4 P, Kosztra Pál Bócsa 1 P, Homolya Etelka Arad 3.30 P.

Offertóriumok: Kecskemét 5 P, Pesti német egyház 15.12 P, Pestszentlőrinc 6.55 P, Kisterenye 1.74 P, Budapest-kelenföldi egyház 10.52 P, Szentes 5.12 P, Fancsal 2.20 P, Komárom 4.36 P, Csákvár 1.55 P, Tiszaföldvár 9.50 P, Rajka 19.61 P, Cinkota 7.79 P, Budapest-várbeli egyház 7.71 P, Battonya 3.40 P, Oroszlány 1.50 P, Csépa 98 fill., Domony 1.47 P, Csabacsüd 22 fill., Hódmezővásárhely 3.42 P, Győr 32.68 P, Pusztavám, 1931. és 1932. évi 12 P, Hegyeshalom 10.12 P, Budapesti-kerepesi uti egyház 5.56 P, Bokod 3 P, Szend 1.53 P, Gyón 5 P, Makó 1.74 P, Csanádalberti 1.80 P, Orosháza 5 P, Miskolc 12 P, Ózd 10 P, Szarvas 11.92 P, Rákoskeresztur 9 P, Cegléd 10 P, Békéscsaba 18.70 P, Lucfalva 2.33 P, Börcsi leányegyház 4.20 P, Kardoskut 1 P, Péczel 2.87 P, Rákoscsaba 2.26 P, Isaszeg 96 fill., Ujpest 11.70 P, Oroszvár 13.08 P.

Perselygyüjtések: Székesfehérvári egyházközség 12.91 P, Balassagyarmati evang. nőegylet jan. 6.-án tartott vallásos estélyének gyüjtése 20 P, Ludván Katalin Tiszaföldvár 2.50 P, Benyus Istvánné Tiszaföldvár 2 P, Hruska Istvánné Tiszaföldvár 1 P, Huszár Eszter Tiszaföldvár 7.44 P, Benyus Eszter Tiszaföldvár 1 P, Kiss Kálmánné Tiszaföldvár 6 P, Petyus Andrásné Tiszaföldvár 1 P, özv. Tyiliák Istvánné Tiszaföldvár 3.90 P, Magyar Károlyné Tiszaföldvár 1 P, Kun Lajosné Tiszaföldvár 1.70 P, Brozik Károlyné Tiszaföldvár 12.72 P, Rajkai egyház perselye 14.59 P, Drenyovszky János Kispest 8.93 P, Marcsek János Ózd 6 P, Stark József Ózd 3.18 P, Szarvasi egyház imaórák perselye 5.35 P, Clementis Zoltán Erdőkürt 5.20 P, Erdőkürti evang. KIE 8.73 P, Klauser Józsefné Győr 10 P, Bálint Istvánné Győr 8.10 P, Szentgotthárdi evang. lelkészi hivatal 3.90 P, Rémy Józsefné Győr 4.57 P, dr. Kneffel József Tura (14. sz.) 15.26 P. — Budapest, IV., Deák-tér 4., I. 1. sz. Broschkó G. A. pénztáros.

Vitéz Szabó és Uzsaly könyvnyomdavállalata, Győr, Andrássy-út 24.